

Acord històric per les obres de la Sagrada Família

El temple aportarà 36 milions en deu anys a la millora de l'entorn, però no es resol l'accés a la façana de la Glòria

Detall de la Sagrada Família ■

El Registre va prioritzar els canvis de seu de les empreses

Van passar davant de les noves constitucions

finques Pous
 Administrem el teu habitatge amb
TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS
ARAG COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
 6 mensualitats garantides
 Despeses d'advocat i procurador
 Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
 MATARÓ
 C/ Pujol 20 · 08301 · 93 790 39 45
 www.finespous.cat finquespous@finespous.cat

EL PUNT AVUI + 1,20€

DIVENDRES • 19 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14794 - AVUI / Any XL. Núm. 13664 - EL PUNT

Els bancs hauran de pagar l'impost de les hipoteques

SENTÈNCIA • Canvi de criteri del Suprem, que diu que la banca aboni un impost que a Catalunya és l'1,5% de l'import del crèdit

FUTUR • Les entitats financeres asseguruen que compliran la sentència, que podria obrir la porta a milers de reclamacions

Leo Messi, ahir, participant en l'acte de col·locació de la primera pedra del SJD Pediatric Cancer Center ■ JOSEP LOSADA

Solidaris contra el càncer

Sant Joan de Déu, a l'avantguarda de l'oncologia pediàtrica

Policies turcs, al consolat saudita d'Istanbul ■ EFE

El cas Khashoggi aïlla l'Aràbia Saudita

Líders polítics i econòmics cancel·len la participació en un fòrum a Riad

Cent mil discapacitats intel·lectuals podran votar

El Congrés aprova la reforma de la llei orgànica del règim electoral

Salut vol que els metges es vacuin contra la grip

Tot i ser un col·lectiu de risc, només un 23% dels facultatius reben la vacuna

ESPAI PISCINES
GRQP Ens banyem?
 POOL LINE DELEGACIÓ MARESME
 Tel. 902 107 208
 www.espaipiscines.com

116116-115055W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

L'esquerra espanyola es fa l'orni

Ara que governa el PSOE, l'esquerra espanyola posa més èmfasi que mai a fer-se l'orni i a fingir ingenuïtat sobre la pulcritud i equanimitat de l'Estat.

Així, ara fa poc en Miquel Iceta ha declarat que "no viuria tranquil en un país en què el govern espanyol digués què ha de fer a la fiscalia". En som molts els que no hi vivim tranquils. Però aquestes paraules no són una resposta irada a Fernández Díaz, que va ser enxampat amb allò de "la fiscalia t'ho afina", ni a l'evident utilització política d'aquest organisme en la persecució de la tardor de l'any passat contra l'independentisme. Iceta ho diu per justificar el confinament dels presos polítics catalans i rentar-se'n les mans. Mentrestant, Pablo Iglesias, que posa més interès en l'aprovació dels pressupostos del govern espanyol que el mateix Pedro Sánchez, es dedica a fer pressió a l'in-

L'esquerra fingeix ingenuïtat sobre la pulcritud de l'Estat per rentar-se les mans amb els presos polítics catalans

dependentisme. Ell mateix, que havia exposat que "no és sensat que a Espanya hi hagi presos polítics" després de sortir de visitar en Jordi Cuixart a Soto del Real, ara pels passadissos del Congrés especula amb la culpabilitat independentista per deixar passar l'oportunitat d'aplicar mesures de caire social. Segons es desprèn de les seves afirmacions, si ERC –que és una formació d'esqueres, remarca– no vota favorablement als pressupostos del govern espanyol, haurà impedit l'augment del salari mínim i la protecció dels llogaters. Deixant de banda que aquestes mesures no van vinculades als pressupostos, sinó que es tracta d'un assumpte de legislació, és ben lamentable que posi el focus en el pres i no pas en el carceller. Iglesias té tota la força per pressionar La Moncloa, però prefeix treure el papus del retorn del PP per estalviar-se unes exigències que són incòmodes i que fan molta mandra. Fent d'emissari oficis del govern d'Espanya, visitarà Oriol Junqueras a la presó per mirar de convèncer-lo, la qual cosa indica que l'empresonament és una farsa: quin govern vol el suport d'un sediciós?

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Tots els plats

Rebo a casa un llibre de prop de mil pàgines que pesa i té la tapa dura. Es titula *Història de la cuina catalana i occitana*. Dit així vostès es pensaran que les mil pàgines contenen tota la història que el títol anuncia. És només el primer volum dels deu que ha escrit Vicent Marqués. En aquest es limita a les salses, els aperitius, les ensalades i les sopes. Falten els plats forts, les postres... Què més? No m'ho sé imaginar. Deu volums d'aquesta consistència donen per a encabir-ho tot. De cada preparat hi ha la recepta amb totes les variants que Marqués hi ha observat. Cada una va precedida de l'origen i l'evolució. També, si són comunes, dels noms que rep o les herbes que hi afegeixen a Foix, Alacant, Reus, l'Alguer o Maó. S'hi inclouen textos d'autors que se n'han ocupat, referències folklòriques, cançons, versos satírics... La simple enumeració em fa rodar el cap. Tot el llibre me'l fa rodar, i n'he llegit només una petitíssima part. Vicent Marqués mantenia una secció gastronòmica a l'antic *Avui*. La seguia amb interès per la informació erudita que oferia i per

“Vicent Marqués publica la història de la cuina catalana i occitana

la manera dialectalment valenciana amb què l'autor escrivia. Devien ser els esborranys d'aquest llibre. De fet, diu que és l'obra de quaranta anys de dedicar-s'hi. Un dia va venir de València i ens vam veure. Vam dinar junts. Em va regalar una capsa plena d'ampolles de conyac, molt velles. Algunes eren mig buides: el conyac s'hi havia mig evaporat i concentrat fins agafar la consistència d'un xarop. Què n'havia de fer? Beure-me'l? Posar-lo als rostits, al flam, flamejar-lo...? El llibre que tinc entre mans i els següents en deuran donar instruccions, suposo. Era l'obsequi sorprenent d'un perso-

natge sorprenent. El "normals" anem fent la viu-viu i xup-xup. Els sorprenents elaboren la *Història de la cuina catalana i occitana*. He entrat a les pàgines amb l'avidesa de quan periòdicament rebia els volums del Diccionari de Joan Coromines. Si el filòleg construïa històries detectivesques al voltant de les paraules que analitzava i hi introduïa experiències personals, Marqués actua igual amb els seus plats i els mots que els anomenen. Coromines, com Moll, anava de poble en poble aplegant paraules. El nostre historiadore gastrònom salta de fogó en fogó i n'afegeix d'occitanes. Vagin a la bullabessa / bolhabaissa / bulhobaissa / buiabaissa i obtindran un viatge geogràfic, literari i gustatiu complet. O a les olives. O als cacauets i tramussos...

El llibre m'arriba acompanyat d'una carta de Judit Pujadó i Xavier Cortadellas, responsables d'Edicions Sidillà de la Bisbal d'Empordà. Una editorial petita davant una obra enorme. Em diuen que quan van rebre l'original es van sentir apressats a publicar-lo. Em demanen si en puc per difusió. I tant, i amb molt de gust. Admiració plena.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/srh56b>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat / @Joan_Rueda

Fent amics per Europa

Aquest cap de setmana farà just un any d'aquella entrevista a la BBC en què el llavors ministre d'Afers Exteriors, Alfonso Dastis, afirmava que gran part de les imatges de violència policial de l'1-O eren falses. El periodista Andrew Marr, astorat, li etzibava un sarcàstic "really?" basat, sobretot, en el fet que la cadena britànica va desplaçar un equip propi a Catalunya pel referèndum i que part de les imatges que il·lustraven el reportatge eren pròpies. És igual, fa quatre dies, la nova portaveu del govern del PSOE, Isabel Celaá, ho tornava a afirmar sense posar-se vermella. És una obvietat que el to del PSOE respecte a Catalunya és diferent del que usava el PP. També ho és que això, per ara, s'ha reduït amb moltes hores de reunions –cosa molt positiva, per si mateixa– sense gaire concrecions. Hi haurà qui dirà que sí que n'hi ha, de concrecions, per exemple, pagar el deute en infraestruc-

“Calvo titlla Cameron de maldestre i Borrell fa indignar més d'un país

tures de l'Estat a Catalunya. Doncs mira, mentre que els responsables d'Economia dels dos governs ho pacten, ara el Ministeri de Foment busca fórmules per evitar el pagament. Un clàssic.

En tot cas, aquest to diferent té una clara excepció: el terreny internacional. El govern socialista deu tenir al cap aquella afirmació de l'exministre, tam-

bé d'Afers Exteriors, del PP, José Manuel García Margallo, en el sentit que “els independentistes estan guanyant la batalla internacional”. Aquesta realitat, i la incultura, o mala fe, fa que la vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, assegurui que el referèndum a Escòcia no va ser pactat i, fins i tot, acusi David Cameron de maldestre.

Ara, en aquest anar fent amics per Europa, capítol a part mereix Josep Borrell, el ministre de Societat Civil Catalana dins el PSOE. En una setmana, ha fet cessar el cònsol de Grècia a Barcelona, el cinquè des que va començar el procés, per haver anat a una manifestació i a un acte amb el president Carles Puigdemont, i ha retirat l'estatut diplomàtic al representant de Flandes a Espanya per haver defensat els presos polítics. Vaja, en els dos casos, per haver exercit la llibertat d'expressió, un dret cada cop més perseguit a l'Estat espanyol.

De reüll

Adela Genís

On és Europa?

El ministre d'Afers Exteriors espanyol, Josep Borrell, reconeixia pocs dies després de jurar el seu càrrec que els independentistes havien aconseguit guanyar el que ara s'anomena *relat* davant la comunitat internacional. La qüestió catalana ha fet el salt a les principals portades dels mitjans de comunicació més influents del món i les càrregues durant el referèndum es van poder tornar a veure amb motiu del primer aniversari. Borrell té com a objectiu canviar l'opinió fins ara publicada però la batalla va més enllà i al més pur

La reacció de l'Estat espanyol al cas català genera rebuig

estil Trump ha provocat una crisi diplomàtica amb Flandes i, de retruc, amb Bèlgica. El Parlament flamenc té una importància relativa en el marc europeu, però fa saltar l'alarma en el país on hi ha les màximes institucions europees. El primer ministre belga, Charles Michel, va ser qui fa un any

demanava diàleg entre Catalunya i l'Estat espanyol. En aquesta ocasió s'ha limitat a tirar pilotes fora. El cas català torna a ser notícia a Europa, si és que mai ha deixat de ser-ho. Alguns experts indiquen que el conflicte només es podrà desencallar si hi ha un actor internacional que faci de mediador, tal com demanava el president de la Generalitat, Quim Torra, a Suïssa. Per ara, la Unió Europea està desapareguda, tremolosa d'obrir un meló amb ves a saber quines conseqüències. Tard o d'hora haurà d'enfrontar-se a un problema que és dins de les seves fronteres.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Esteve Camps

Un acord de futur

L'acord de regularització de la llicència de construcció de la Sagrada Família suposa una aportació de 36 milions a l'Ajuntament, que destinarà a transport públic, accessos i reurbanització, i obre la porta a la culminació de l'obra de Gaudí, que implicarà expropiacions i un impacte urbanístic.

PRIMERA MINISTRA BRITÀNICA

Theresa May

El bucle del 'Brexit'

Dos anys després de l'inici del procés de sortida de la Unió Europea per part del Regne Unit, continua sense haver-hi acord per a la sortida definitiva. La primera ministra, però, sembla que ha guanyat una mica de temps i ja no descarta ampliar un any el període de transició.

CINEASTA

Jaime Rosales

Estrena pel·lícula

El cineasta barceloní, autor entre d'altres de *Les hores del dia* o *Hermosa juventud*, estrena pel·lícula. El nou títol és *Petra*, una tragèdia sobre un artista detestable i el seu entorn, que ha passat pels festivals de Canes i Sant Sebastià abans d'arribar als cinemes.

EDITORIAL

Khashoggi i la impunitat saudita

El món assisteix atònit a la seqüència d'esdeveniments que ha envoltat la desaparició i el més que probable assassinat del periodista saudita Jamal Khashoggi, a mans del servei secret saudita, que l'hauria segrestat durant una visita al consolat del país àrab a Istanbul el 2 d'octubre passat. Khashoggi era un defensor de la llibertat d'expressió, vivia exiliat als Estats Units des de feia un any i era molt crític amb la monarquia absoluta que governa el seu país, que manté l'hermetisme al voltant del cas, tot i que diverses fonts alerten d'un comunicat imminent en què es reconeixeria la mort.

El cas torna a posar el focus en la lluita desigual entre, d'una banda, la llibertat i els drets humans i, de l'altra, l'abús del poder per coartar aquesta llibertat i aquests drets, fins al punt de la comissió de crims tan repugnants com el que les filtracions dels serveis secrets turcs apunten que s'ha comès aquí. Un abús del poder recurrent en països com l'Àrabia Saudita, governat amb mà de ferro pel rei Salman i el príncep hereu Mohamed bin Salman, que oprimeix la seva població amb la mateixa cruessa que massacra la població civil del lèmen amb poderoses armes comprades, entre altres països, a Espanya.

Caldria preguntar-se si la vella amistat entre la família reial espanyola i la saudita o les estretes relacions comercials entre tots dos països són acceptables davant episodis inadmissibles com aquest. I el mateix és aplicable a la Turquia que ha trigat dies a investigar el crim, als Estats Units que fins ara han despistat o a la resta d'aliats, entre ells Europa, que no per ser receptors privilegiats del petroli o els petrodòlars saudites haurien d'acceptar o tancar els ulls a la impunitat amb què les autoritats saudites han violat les lleis internacionals.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Compte enrere
El PDeCAT facultà Carles Puigdemont per proclamar formalment la independència si l'Estat posa en marxa l'article 155.

10
anys

Frau sanitari
733 milions del pressupost anual s'esvaeixen pels abusos d'usuaris, metges i empreses. Creix el deteriorament dels serveis de la sanitat pública.

20
anys

Aznar i Pinochet
El president del govern espanyol, José María Aznar, rebutja el "debat polític" en una tèbia reacció a l'afer del dictador xilè Augusto Pinochet

Full de ruta

Imma Merino

'Fun Home'

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Venir de lluny

En una vinyeta de *Fun Home*, la cèlebre novel·la gràfica d'Alison Bechdel en què evoca els anys d'infantesa i adolescència al final dels quals reconeix el seu lesbianisme, es mostra l'estructura de la casa victoriana que, en una localitat de Pennsilvània anomenada Beech Creek, habitava la família: cadascun dels seus cinc membres (el pare, la mare i els tres fills) ocupa un espai diferent, que pot ser la pròpia cambra o una altra que sent particularment seva, però on hi està sol. És una imatge amb la qual Alison Bechdel va condensar una idea que va desplegant-se en tota la novel·la: a casa seva tothom va anar-se entotsolant en el seu món i cultivant les pròpies aficions. El pare en tenia de diverses, com ara la jardineria i la decoració, que va practicar obsessivament en un interior domèstic que va anar fent i refent: una manera de cultivar les aparences, una forma d'amagar-se, que no era aliena a la seva homosexualitat, que va viure tancat a l'armari fins que, a causa d'un escàndol, va revelar-se poc abans de ser atropellat per un cotxe (possiblement a causa d'una voluntat suïcida) un dia de 1981. És a l'entorn de la figura enigmàtica de Bruce Allen Bechdel, que va transmetre a la se-

Totes les persones que conec que han vist el musical 'Fun Home' n'han sortit encantades; no se'l perdin

va filla Alison la passió per la literatura, que es construeix aquesta excepcional novel·la gràfica que, amb una reflexió constant sobre la identitat, traça la formació moral, intel·lectual i sexual de l'autora.

Crec que tothom qui ha llegit *Fun Home* recorda aquesta vinyeta. Jo hi penso especialment perquè escric aquest article en una casa que, salvant totes les distàncies, té una estructura semblant a la dels Bechdel. Però també perquè em reca perdre'm la versió catalana del musical que, inspirat en aquesta obra que adoro, s'està representant actualment al Teatre Comtal, de Barcelona. El musical *Fun Home*, de Lisa Kron (lletrista i dramaturga) i Jeanine Tesori (compositora), va estrenar-se a Broadway l'any 2013 (la novel·la és de 2006) i va aconseguir un gran reconeixement i cinc premis Tony. Les crítiques de la versió de Daniel Anglès (director i intèrpret de Bruce Allen Bechdel) són excel·lents. Totes les persones que conec que han vist l'espectacle n'han sortit encantades. I, en canvi, m'han dit que el teatre no s'omple ni de lluny. No ho entenc. Jo m'ho podré per força, però m'atreveixo a dir-los que no s'ho perdin.

Trencar la majoria independentista en una de les sessions d'engegada de la legislatura és greu. Tant, que la situació ha despertat vells dimonis, com és fàcil de veure per les xarxes socials. Els polítics tenen material d'anàlisi si segueixen les opinions de la població aquests dies. I és que, a part de les opinions que van a favor de l'opció de JxCat o ERC, s'hi filtra una antiga obsessió dels militants de l'antiga Esquerra –vull dir la que sostenia la minoria republicana abans del procés–, la que va abandonar el partit de Companys tan bon punt en Carod Rovira va pactar amb en Montilla. El gros de les acusacions constants a ERC fetes a les xarxes són les capdavanteres del gran paquet que culpabilitza Junqueras de la minoria republicana al Parlament.

PER QUÈ, si Junqueras i Puigdemont van governar sense majors problemes, fins a gosar votar aquell difícil projecte de "la llei de transitorietat" i "la del referèndum", per què acaben

la legislatura dividits? Què passa aquells 10-26-27 d'octubre de fa un any? Algun dia ho sabrem. Potser no hi havia més remei que, en alguns moments, la simulada avinença esclatés.

I ÉS QUE, RECORDEM-HO: dues vegades

“La unitat independentista ha esclatat i ha perdut la majoria al Parlament. Els líders polítics sabran com solucionar-ho, si no volen trair, ara sí, el vot del poble

els problemes entre ERC-CiU van ser greus: 1.) El dur enfrontament entre Mas i Junqueras abans del 9-N del 2014, que acabà amb les llàgrimes de l'Oriol Junqueras: la transformació d'una consulta, evitada per Mas, en jornada participativa. 2.) Els llamps i trons durant la confecció de JxSí, que ERC volia amb independents i Mas va voler amb els líders polítics.

UNA INESPERADA ACTUACIÓ de la CUP va portar el president Artur Mas a fer el pas al costat, i a ser substituït pel president Carles Puigdemont. I semblava que la malastrugança entre CiU i ERC s'havia superat. Fins aquells dies malèfics, aquells que ens portaren el govern en pes a la presó o a l'exili. Fins aquells dies que han dividit del tot Junqueras i Puigdemont en una situació surrealista: d'una presó a una casa de Waterloo. La unitat independentista ha esclatat. Ha deixat sense la seva majoria el Parlament. Els líders polítics sabran com solucionar-ho, si no volen trair, ara sí, el vot del poble.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Els vols d'Air France / Joon

■ Benvolgut Sr. Boris Darceaux, en resposta a la seva carta publicada l'11 d'octubre, que fa referència a la meua del 2 d'octubre. Insisteixo que la filial Joon d'Air France ofereix uns serveis en què els espais de les dues classes són insuficients i la classe *business* està molt per sota del que s'espera d'una companyia de 1a categoria com Air France. És per això que Joon està al mateix nivell de qualsevol de les operadores *low cost* amb què es menysté l'aeroport del Prat. Si és cert que un país com Catalunya, i no pas una regió, ha estat prioritari en la logística d'Air France, seria bo que les companyies de 1a línia seguisin operant al Prat, a més de respectar els seus viatgers fent ús de l'idioma català, llengua oficial a Catalunya. La meua queixa es justifica perquè, de tots és sabut, l'aero-

port del Prat, per volum de viatgers, infraestructures i qualitat dels seus serveis, està entre els millors d'Europa.

JAUME LLOPIS I CASELLAS
Barcelona

Ella és una pilot més

■ L'Ana Carrasco s'ha convertit en la primera dona a guanyar un mundial de velocitat de motociclisme. És trist que el 2018 això sigui notícia, però és important reivindicar el que aquesta esportista ha aconseguit en un món que, per desgràcia, segueix dominat pels homes. Les motos no són "cosa dels nois", a nosaltres també ens agraden. Les dones han demostrat poder estar al mateix nivell que els homes, però no reben les mateixes oportunitats. És impossible no pensar que si l'Ana Carrasco ha aconseguit ser campiona, n'hi podria haver moltes més. Moltes dones podrien aconse-

guir el seu somni de ser pilot si tinguessin el mateix suport des de la base que els altres pilots homes. Espero i desitjo que, amb el pas dels anys, el fet de ser dona no sigui un handicap per poder triomfar i arribar al més alt en el motociclisme.

NAÍS FERNÁNDEZ GÓMEZ
Barcelona

La parla lleidatana

■ La parla popular –en concret la lleidatana– fa temps que està de moda, com ho demostren els noms d'uns quants grups musicals del nostre país: Ambaparà, Ai Ai Ai, Tremendos, Vakombà, Ja t'ho diré, Vae Vae... Però també, els noms de grups o col·lectius de tipus festiu: La Sirollada, la Penya Aspavil... M'animo una mica i en proposo alguns de nous: Els Esmirriadets, Els No Hi Sinto, Els Jastà Ja... Una aportació escrita que

em sembla interessant és la de les lletres de les cançons de Lo Pardo Roquer. En definitiva, coses de casa nostra.

JOAN BORDA BOREU
Bellcaire d'Urgell (Noguera)

Quan el rei no agafa l'escombra

■ Com a estudiant de publicitat i relacions públiques, se'm fa incomprendible veure com el rei Felip rebutja agafar una escombra a un voluntari durant la seva visita a Mallorca. Tenint en compte la imatge tan desfavorable que té actualment la monarquia espanyola, com pot ser que ni ell ni cap dels seus assessors siguin capaços d'aprofitar aquesta situació? Davant l'oferiment espontani del noi de l'escombra, el rei va perdre l'oportunitat de saltar-se el protocol i ser poble.

BERTA MARTÍNEZ FONT
Olesa de Montserrat
(Baix Llobregat)

La frase del dia

“La qüestió catalana és troncal perquè l'Estat espanyol sigui viable com a democràcia”

Joan Tardà, PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Tribuna

Miquel Sellarès. Periodista

Referents i futur

Voldria en l'actual situació del Procés, en què es troba immersa Catalunya, que fóssim capaços de reflexionar i de no renunciar a res i de ningú. Perquè hi ha qui pretén esborrar la feina prèvia feta durant els últims trenta anys o qui només reivindicava aquella realitzada en els últims deu. És imprescindible, doncs, per tal de poder valorar correctament la situació actual, tenir en compte els vint-i-cinc anys d'història del pujolisme que van fer possible la creació dels fonaments de les nostres estructures d'estat. I no podem obviar la tasca encara que amb clarobscurs de l'expresident Jordi Pujol que ens va fer creure que la Generalitat era més que la realitat jurídica i política que ha resultat ser. Tampoc podem oblidar la feina feta per Ramon Trias Fargas, Miquel Roca i Macià Alavedra, que van ésser peces imprescindibles d'aquesta època.

TAMBÉ VOLDRIA DESTACAR la figura de Josep Benet, el “Mestre”, sense el qual no seriem on som, persona que va ser capaç de generar grans influències en el si del pujolisme i en el mateix Pujol, però també i principalment en el món del PSUC i la CONC (Comissió Obrera Nacional de Catalunya). La seva amistat amb el dirigent obrer Cipriano García va crear les sinergies que van fer possible l'eslògan “Catalunya, un sol poble”.

PEL QUE FA A LA CONSTRUCCIÓ de l'imaginari nacional català, va ser clau Max Cahner, el veritable arquitecte de les estructures culturals que han resultat vitals per a la normalització i prestigiació de la llengua i la cultura catalanes. Cahner juntament amb Benet i els seus entorns van crear una “escola de patriotes” de la qual han sorgit una part important dels actuals dirigents del Procés. Per tant, em reitero, sense totes aquestes aportacions no hauria estat possible la posterior explosió d'una

voluntat de nació i pertinença en el si de la majoria de la societat catalana. Si una cosa els puc retreure és no haver estat capaços, també, de generar-nos ara sentit d'estat.

NO PUC ACABAR aquest reconeixement sense esmentar la labor del PSUC i la del PSC, en el seu moment, en la defensa de la identitat catalana i per la cohesió social. Aquí també caldria afegir-hi l'aportació discreta i entregada dels homes i les dones del FNC i el PSAN.

AVUI, POCS DIES DESPRÉS del primer aniversari de l'1-O, vivim desgraciadament immersos en un cert nerviosisme i desorientació centrats en la lluita antirepressiva però sense seguir una política i una estratègia clares capaces de conduir-nos cap al pas endavant definitiu. Crec fermament que hem de reivindicar l'1-O com el que sens dubte va ser:

“Cal reivindicar l'1-O com el que sens dubte va ser: una victòria plural i transversal per al poble català que suposa el principi de la fi de la Catalunya sorgida de la Transició, el pujolisme, el PSUC i el PSC

una victòria plural i transversal per al poble català i que alhora va significar el principi de la fi de la Catalunya sorgida de la Transició, el pujolisme, el PSUC i el PSC. Un 1-O en què el poble va dir prou i en què l'Estat va reaccionar amb maldestra repressió que no va fer cap altra cosa que enfortir el sobiranisme i liquidar qualsevol alternativa per fer-li front. És per això que és més important que mai revisar les nostres estratègies i fer llista de baixes per poder avançar.

I TOT PLEGAT HO HEM DE FER tenint en compte que tenim presos i exiliats polítics i assumint en quin moment es troben les forces polítiques líders del Procés i els seus lideratges. Així, per una banda tenim ERC, que tot i haver estat escapçada amb els seus líders empresonats o exiliats ha estat capaç de mantenir la seva cohesió interna i de generar un relleu que es va consolidant dia a dia tot i que li està, potser, faltant explicar-se millor entre la seva militància i els seus votants. I de l'altra el PDeCAT i formacions i estructures satèl·lits creades al seu voltant que plegades formen un veritable guirigall polític en què diferents sensibilitats pugnen per deixar enrere el “pare” i l'espai polític que els va deixar. És imprescindible que es deixin de personalismes i que consolidin el seu espai polític sense fissures que els puguin debilitar. A aquestes dues formacions els hem de sumar Demòcrates de Catalunya amb Antoni Castellà al capdavant i la CUP en la seva reivindicació constant de la República Catalana.

VIVIM MOMENTS DIFÍCILS i de ben segur els judicis i les probables sentències condemnatòries marcaran un punt d'inflexió en què caldrà actuar de manera ferma i decidida, però sempre continuant governant el dia a dia de les nostres institucions amb intel·ligència i eficàcia. Ni un pas enrere!

De set en set

Josep Maria Casasús

Idioma ferm

El català, tot i les investides constants per exterminarlo, és ara més vigorós i ferm que el castellà. No és una paradoxa.

L'idioma oficial espanyol va reculant arreu enfront de l'embranchida de l'anglès, sobretot en els països d'Amèrica que es van independitzar violentament d'Espanya en el segle XIX. És la feblesa dels estats imperialistes cofois, confiats en la força toixa del poder institucional. Primer perden les colònies i després perden el respecte de tot el món. La burocràcia mandrosa i la rutina apàtica dels qui es creuen segurs afluixen els idiomes que volen dominar els altres amb el suport de les

Les llengües que lluiten per sobreviure són resistents a les escames de l'arrogància supremacista

armes d'un estat jacobí. Enguany s'escauen dos aniversaris rodons vinculats a la història de la llengua catalana com a exemple de fermesa moral i intel·lectual. El 22 de juny del 1768 el rei Carles III dictava la real cèdula que ordenava que el castellà fos l'única llengua en totes les etapes de l'ensenyament. En el mateix dia de dos-cents deu anys després, el 22 de juny del 1978, el rei Joan Carles I signava el real decret que obligava a ensenyar català en l'educació preescolar, general bàsica i professional. Fou una reparació arrencada a Madrid pel conseller Pi-Sunyer i el director general Noy, acompanyats pel pare Renau, del Col·legi de Casp, qui, vestit amb sotana, va explicar al Rei que els jesuïtes feia anys que formaven el jovent en llengua catalana. Les llengües que lluiten durant segles per sobreviure són resistents a les escames de l'arrogància supremacista.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torra s'ha vist amb Gabriel i Rovira a Suïssa

A la tornada el president insisteix a demanar unitat a les forces independentistes

Regulació de les obres de la Sagrada Família

L'Ajuntament i el temple pacten el permís de construcció i millores per al barri

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Trasllat abans que nova

RETARDS • El Registre Mercantil va prioritzar els canvis de seu abans que la constitució de noves societats

DESMENTIT • La consellera Chacón nega l'existència d'un informe oficial per silenciar el neguit de les companyies

M.M.
BARCELONA

La consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, va revelar ahir que, ara fa un any, en plena ofensiva del govern espanyol per frenar les aspiracions sobiranistes a Catalunya, diversos operadors internacionals es van exclamar davant del Departament d'Empresa per les dificultats per tirar endavant i gestionar la documentació necessària per crear empreses a Catalunya, ja que el Registre Mercantil, va aclarir Chacón, donava prioritat a les sol·licituds de canvi de seus en detriment de la constitució de noves societats.

Chacón va relatar aquests fets ahir, durant la seva compareixença en la comissió d'Economia i Empresa del Parlament, i els va inscriure en el conjunt d'escomeses contra l'economia catalana de l'executiu espanyol aleshores presidit per Mariano Rajoy, junt amb la promulgació del decret que accelerava el canvi de seus de les companyies, obviant el pas de la decisió per les respectives juntes d'accionistes, i també amb les pressions per a aquests trasllats i per a la retirada de fons d'empreses públiques dels grups financers catalans.

La comissió d'Economia s'havia convocat, a instàncies del grup Catalunya en Comú-Podem, representat a la comissió pel diputat Lucas Ferro, arran d'una informació d'*Eldiario.es* sobre l'existència d'un informe intern del

Departament d'Empresa que, ara fa un any, segons *Eldiario.es*, hauria rebut el conseller d'aquell moment, Santi Vila, i hauria elaborat la direcció general aleshores comandada per la mateixa Àngels Chacón, amb un argumentari per negar la intranquil·litat empresarial i que instava a no difondre dades per escrit sobre el tema.

La responsable d'Empresa i Coneixement va negar en tot moment l'existència no tan sols d'aquest presumpte informe, sinó també de qualsevol intenció de silenciar o ocultar la inquietud de les empreses, especialment les que tenien previstes inversions en territori català. "Si el conseller tenia un informe –va subratllar–, jo no l'he vist, ni l'he signat, ni l'he treballat." Segons la consellera, al departament es treballava amb informacions detallades sobre un aspecte que "evidentment era una preocupació", i del qual es compartia informació puntual i actualitzada cada sis hores. Chacón va agregar que "òbviamment" hi havia correus i missatges, però va recordar el contracte de confidencialitat que aquesta àrea del govern firma amb les companyies i que per aquest motiu "aquesta informació no es pot fer pública perquè som seriosos i professionals".

En qualsevol cas, la membre del govern va asseverar que "en cap moment" l'executiu ha ocultat cap informació sobre la situació econòmica i tampoc sobre el tema del tras-

Àngels Chacón,
consellera
d'Economia i
Empresa, durant la
seva compareixença
d'ahir a la comissió
del Parlament
■ ACN

Les frases

“Curiosament, els trasllats es van concentrar en empreses properes al regulador espanyol”

Antoni Castellà
DIPUTAT DEL GRUP PARLAMENTARI
REPUBLICÀ

“Els informes són sobers, perquè el govern ja coneixia les repercussions econòmiques”

Santi Rodríguez
DIPUTAT DEL PARTIT POPULAR DE
CATALUNYA

“La inseguretat prové dels cossos policials durant l'1-O, de les ingerències judicials, pels presos i l'exili”

Teresa Pallarés
DIPUTADA DE JUNTS PER CATALUNYA

“Si hi ha un informe ocult, aquest és el de les pressions de l'Estat per treure les seus de Catalunya”

Àngels Chacón
CONSELLERA D'EMPRESA
I CONEIXEMENT

llat de seus socials, al voltant del qual van presentar un informe el 17 de setembre passat.

“Fa un any vam constituir un grup dins del departament per informar les empreses i fer un seguiment dels moviments que hi poguéssim haver, i totes les empreses tenien accés als alts càrrecs de la consellera”, va indicar la consellera, que va admetre que, després de les càrregues

de l'1 d'octubre i del discurs del rei Felip VI, “algunes companyies van retardar decisions d'inversió, sense que ens consti que n'hi hagi cap de perduda definitivament”.

“Si hi ha algun informe ocult –hi va afegir Chacón–, i a nosaltres sí que ens agradaria conèixer-lo, és el que dona compte de les pressions del govern espanyol i d'altres instàncies de l'Estat perquè s'ex-

cutessin els canvis de localització fora de Catalunya.

“Ball de xifres”

El balanç de dades que va transmetre ahir Chacón corregeixen moltes de les que s'esgrimeixen des de l'oposició en el que la consellera va definir com a “ball de xifres”, ja que, va recordar, aquestes últimes es basen en les informacions del Col·legi de Re-

gistradors, mentre que les que utilitza el govern provenen del *Boletín Oficial del Registro Mercantil*, organisme que depèn del Ministeri de Justícia, responsable dels actes jurídics empresarials, i entre aquests dels trasllats de seus entre comunitats autònomes. Aquest butlletí identifica el nom, el domicili d'origen i el de destí, a més de la facturació i la grandària de la societat i

L'APUNT

L'anomalia de la Sagrada Família

Francesc Espiga

L'exemple val tant per a una casa o pis com per a un negoci familiar. Qualsevol que s'hagi vist abocat a fer-hi obres, pot donar fe que l'administració sol ser implacable quan cal demanar permisos, passar revisions o, en resum, fer el més mínim tràmit. I ja és això. El que ja no és just és que, enfront d'aquesta rectitud, hi hagi hagut una laxitud escandalosa per part dels successi-

us governs de Barcelona, que han fet els ulls grossos davant la situació d'anormalitat administrativa en què es troba la Sagrada Família. Més de 130 anys han hagut de passar per corregir el que ha estat, i és, una irregularitat en tota regla. Tot un mèrit per a qui ho ha assolit –Colau– però, sobretot, un demèrit per als qui, abans seu, ni tan sols ho van intentar.

empresa

Què es farà perquè retornin les seus?

La consellera va recordar que el govern espera la revocació del decret que accelera el canvi de seu social, però no creu que calgui oferir cap mena de bonificació, ni fiscal ni d'altre tipus, per al retorn de companyies.

Tampoc creu que una retirada del decret interferís en els retorns, ja que aquest només permetia evitar la consulta als accionistes. "Respectem les decisions empresarials, però totes les que van marxar estan convidades a tornar", va dir Chacón, que va subratllar que "els actius de l'economia catalana es mantenen igual i que es tracta d'una economia "oberta al món, ja que els boicots no són el nostre estil".

Finalment, va retreure als grups de l'oposició que "parlen de desastre" que "alguna vegada" valorin els punts forts del país: "Tots hauríem de ser comercials de la nostra economia", va sentenciar.

notifica la finalització del tràmit, un fet que no s'especifica en el cas dels registradors.

Així, des de l'octubre de l'any passat fins al juliol d'aquest any, a Catalunya hi ha hagut 2.500 decisions de trasllat d'empreses, que corresponen a uns 3.700 codis d'identificació fiscal (CIF), ja que una empresa pot tenir-ne més d'un. "En el sector financer –va exemplificar la consellera– molts fons de pensions, amb un CIF cadascun, poden pertànyer al mateix grup".

La gran majoria, un 80%, d'aquests trasllats, es van fer en el sector dels serveis, i molt concretament en els sectors financer (57%) i energètic (13,5%). "En canvi –va matisar Chacón– les em-

presas estrangeres es queden, perquè de les 8.642 companyies amb seu a Catalunya, només un 4% van demanar el trasllat.

A banda de puntualitzar que no hi ha dades concretes sobre eventuais trasllats de seus fiscals, Chacón va recalcar que, malgrat les mudances d'empreses, "no hi ha hagut afectació en llocs de treball ni en teixit productiu, com es pot comprovar pel fet que el PIB creix per sobre de la mitjana estatal i europea, i que el 2017 es va tancar amb un increment de 9.385 empreses a Catalunya, que lidera, amb un 18,5%, el cens total de companyies de l'Estat espanyol. "Amb aquestes dades hem guanyat el relat catastrofista", va rebular la consellera. ■

Menors immigrants, a la sortida d'un alberg en una imatge d'arxiu ■ QUIM PUIG

Topada amb l'Estat pels fons per atendre els Mena

■ Afers Socials reclama que l'assignació es faci pels joves acollits ■ El ministeri només reconeix 269 joves el 2018

V.P.
BARCELONA

El Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social té previst aprovar a finals d'aquest mes d'octubre o com a molt tard a començaments de novembre el reial decret que ha de definir els paràmetres pels quals es repartiran els 40 milions d'euros que s'han de distribuir entre les comunitats autònomes per fer front a l'increment d'arribades de menors immigrants no acompanyats (Mena). La filtració d'un esborrany del text d'aquest reial decret publicada pel diari *El País* ha posat en alerta el Departament d'Afers Socials i Famílies, que ja ha criticat que l'assignació de recursos s'està fent en funció d'un registre d'arribades que algunes ONG ja han denunciat que no està ac-

Batet i la paga als funcionaris

El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, va retreure ahir a la ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, "la falta de sensibilitat" per facilitar a la Generalitat l'abonament de les pagues extres dels anys 2013 i 2014 als funcionaris catalans.

Després de reunir-se amb

la ministra durant més de dues hores, Puigneró es va mostrar "sorprès" per la negativa "contudent" de la ministra a flexibilitzar la llei d'estabilitat pressupostària perquè la Generalitat pugui "fer front als compromisos amb els treballadors". Puigneró ha subratllat que continuaran buscant "altres vies".

tualitzat, en lloc de fer-ho en funció dels menors que les comunitats estan acollint realment.

Afers Socials tem que, si el ministeri aplica els barems en funció de les seves dades –calcula que dels 11.000 menors que han arribat a l'Estat, Catalunya n'ha acollit un 2,45%–, només acabarà rebent uns dos milions dels 40 milions promesos

per al conjunt de l'Estat.

La direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (Dgaia), rebutja que el criteri sigui el registre d'arribades i insisteix que el ministeri ha de tenir en compte que actualment s'estan atenent 2.800 menors als centres d'acollida.

La topada entre el Ministeri i Afers Socials és deguda a una quantifica-

ció diferent dels menors. El ministeri, segons l'esborrany publicat, considera que Catalunya va registrar el 2017, 805 acolliments. La Dgaia, en canvi, sosté que van arribar 1.499 menors, dels quals 1.153 van ser acollits en el sistema de protecció, ja que alguns van complir la majoria d'edat i altres van continuar el seu procés migratori.

Però la xifra que més indigna la Dgaia és la que fa referència al 2018. Afers Socials i Famílies assegura que entre l'1 de gener i el 30 de setembre han arribat a Catalunya uns 2.500 menors no acompanyats. En canvi, les xifres que figuren a l'esborrany del ministeri redueix aquest nombre a 269, la diferència entre els 1.074 que reconeix actualment el ministeri per a Catalunya i els 805 que constaven en el registre de l'any passat.

En funció d'aquestes xifres, el ministeri entén que Catalunya gestiona només el 2% de les entrades d'immigrants que arriben a la península i, per tant, sempre segons l'esborrany que ahir no va ser confirmat pel ministeri, li correspondrien uns dos milions d'euros, una xifra que Afers Socials considera del tot insuficient per donar una resposta als joves.

Fonts del Ministeri de Sanitat van insistir ahir que "de moment no s'ha donat cap xifra" i que "en les pròximes setmanes es reunirà el Consell Territorial de Serveis Socials i Dependència".

Mentre s'espera l'aprovació del reial decret que reguli com es distribueixen els ajuts entre comunitats i, malgrat les mesures excepcionals adoptades, hi ha grups de joves immigrants que continuen dormint a les comissaries dels Mossos per falta de places d'acollida on portar-los, segons va confirmar ahir el sindicat de Mossos, que continua en espera que la fiscalia resolgui la denúncia interposada contra la Dgaia pel tracte que s'està donant a aquests menors. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra es veu amb Gabriel a Suïssa i reclama unitat

■ La CUP recalca que no es tractava de cap reunió, sinó d'un "cafè informal" ■ El president tanca un viatge a Suïssa que ha inclòs contactes amb la secretària general d'ERC i amb dirigents helvètics

Emili Bella
BARCELONA

Fins dimecres al vespre, ja amb Quim Torra en sol suís, no es va tancar l'esmorzar que van mantenir ahir el president de la Generalitat i l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, exiliada a Ginebra. El cap de govern en va sortir amb una renovada crida a la unitat independentista, mentre que la CUP, que actua d'oposició parlamentària, recalca en un comunicat que no es tractava de cap reunió, sinó només d'un "cafè informal en condició de persona exiliada", "sense cap trasllat polític a la trobada". "Les relacions polítiques amb presidència i govern les fan, quan és necessari, membres del secretariat nacional i del grup parlamentari", va remarcar la CUP, que demà celebrarà un consell polític extraordinari per debatre la seva estratègia política a mitjà i llarg termini.

El president, dimecres durant la conferència a la Universitat de Ginebra ■ ACN

La conversa amb Gabriel va ser "molt important" per a Torra, que va destacar que va poder abraçar l'exdiputada i

traslladar-li "tots els records" de Catalunya. Es fa difícil d'imaginar que no tractessin la pèrdua de la majoria parlamentària o

com reaccionar en el moment de la sentència condemnatòria contra els dirigents independentistes empresonats. Fos una reunió, una trobada o un mer cafè, Torra va sortir del contacte amb Gabriel amb el missatge que "el gran repte que tenim com a país l'hem d'afrontar units". No en va, el viatge a la federació helvètica va començar amb una reunió, si es pot dir així, amb la secretària general d'ERC, Marta Rovira,

igualmente de manera discreta i sense càmeres. Amb Rovira, Torra va tenir "un altíssim grau de coincidència".

L'esmorzar amb Gabriel va tenir lloc abans d'agafar el tren a Ginebra cap a Zuric, on es va reunir amb el president del cantó, Thomas Heininger, en l'última jornada d'un viatge que va incloure una conferència a la Universitat de Ginebra per posar de manifest la urgència d'una mediació internacional en

el conflicte entre Catalunya i Espanya. Mentrestant, el PDeCAT i ERC van donar mostres d'unitat a l'hora de rebutjar les declaracions del ministre Borrell en el sentit que no té cap dubte que l'independentisme donarà suport als comptes de Sánchez: "Molta bravata, però a l'hora de la veritat votaran." El diputat d'ERC Gabriel Rufián va qualificar el ministre de "fatxenda" i li va retreure que "continui fent de militant d'una associació de dretes com Societat Civil Catalana en comptes de fer de ministre". Des del PDeCAT, Carles Campuzano va acusar el ministre de jugar a ser un "piròman". "Sánchez té en Borrell part dels problemes que potser expliquen que el pressupost no s'acabi aprovant", va rebellar als passadissos de la cambra baixa. La seva companya de files Miriam Nogueras va descartar votar-hi a favor. Avui Pablo Iglesias visita Junqueras a Lledoners.

Pressions a Brussel·les

Mentrestant, exconseller de Cultura Lluís Puig va denunciar que "pressions" de l'ambaixada espanyola a Bèlgica van impedir que ahir inaugurés una mostra a la Universitat Lliure de Brussel·les (ULB). Puig va afirmar que les "pressions" cap al centre van "obligar" la Facultat d'Arquitectura a suspendre els parlaments previstos i que ell no pogués assistir a l'acte "oficialment, és a dir, com a representant del Departament de Cultura de la Generalitat". Per la seva part, l'ambaixada va negar cap pressió: "La decisió que no hi hagués discursos l'ha pres el degà de la facultat." ■

Maragall i el dret a reclamar suport internacional

Transitant sobre la fina línia que separa el conseller del candidat *in pectore* a les municipals, Ernest Maragall va afirmar ahir en una entrevista a la BBC que l'independentisme ha de superar la barrera del 50% per buscar suport internacional. Les eleccions del maig en seran una oportunitat. "Sabem que fins que no superem el 50%, com a mínim, de la societat catalana a favor del nostre projecte, no tindrem dret a reclamar suport internacional", va assegurar al programa *HardTalk*

de la cadena pública britànica l'endemà mateix que el president Torra reclamés a Ginebra una mediació internacional urgent. Maragall abandonarà el govern la setmana que ve abans de ser proclamat candidat d'ERC per Barcelona.

En tot cas, de suport internacional n'arriba de moment de Flandes. L'ambaixadora espanyola a Bèlgica es reunirà amb el ministre president flamenc, Geert Bourgeois, en una data sense concretar, per la polèmica retirada de l'acre-

ditació diplomàtica del delegat flamenc a l'Estat espanyol feta pel ministre Josep Borrell, segons informava l'ACN. Bourgeois va compaïxer dimecres al Parlament flamenc per tractar el "greu incident diplomàtic" i va qualificar de "desproporcionada" la decisió del govern espanyol. D'altra banda, la consellera de la Presidència i portaveu del govern, Elsa Artadi, va constatar ahir que Borrell és el "ministre que fa més perjudici del moviment independentista a tot Europa".

Assistència hospitalària i domiciliària

24h

Estic amb tu

On no pots ambar tu, hi ambem nosaltres!

* Servei personalitzat
* Som un equip de professionals que hi som per donar-te el suport que necessites. A tu i a la teva família.

Som auxiliars d'atenció domiciliària i auxiliars de geriatría
Treballem a tota la zona del Berguedà i el Bages

C/ Albèrnia, 13, baixos - Berga - T. 93 821 05 88
M. 691 045 174 - sandra24081977@gmail.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 19 d'octubre del 2017

TONI DALMAU

Rajoy activa
el mecanisme
del 155

Complint el calendari previst, el govern del PP, amb el suport del PSOE, ha posat avui en marxa el procés per la suspensió de l'autogovern català. El Consell de Ministres de divendres haurà de precisar amb detall l'abast de la intervenció per restaurar "l'ordre constitucional" a Catalunya i es preveu que el Senat hi doni el vistiplau a final de mes. El govern del PP té la intenció de consensuar amb el PSOE i amb Cs els efectes del 155. Els socialistes volen una intervenció "molt breu i molt limitada", mentre que La Moncloa apunta que els efectes han de ser més globals, no només en l'economia i la seguretat, sinó també deixant sense competències el president Puigdemont. ■

LA PUNXA D'EN JAP JOAN ANTONI POCH

“El Parlament podrà procedir, si ho estima oportú, a votar la declaració formal de la independència”

CARLES PUIGDEMONT
President de la Generalitat

“El govern posarà tots els mitjans al seu abast per restaurar com més aviat millor la legalitat”

ÍÑIGO MÉNDEZ DE VIGO
Portaveu del govern espanyol

“Confiem que sigui el més breu possible i molt molt limitada als serveis públics”

JOSÉ LUIS ÁBALOS Secretari d'organització del PSOE

COLLSACABRA CONCURS INTERNACIONAL DE FOTOGRAFIA 2a edició

Ajuntament de L'Esquirol
Ajuntament de Rupit i Pruit
Ajuntament de Tavertet

20 D'OCTUBRE - LLIURAMENT DE PREMIS

413 fotografies admeses
75 fotògrafs de 5 països diferents
50 finalistes de 5 categories i 13 premiats
5 primers premis de 500€ cadascun

El veredictes del jurat es llegirà públicament a les 17h a la Sala de Plens de l'Ajuntament de L'Esquirol.
Acte obert a tothom. Exposició dels treballs finalistes al Local d'Entitats

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC rebutja una querrel·la de Vox contra la mesa

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia (TSJC) ha rebutjat investigar el president del Parlament, Roger Torrent, i els membres de la mesa de JxCat i ERC per haver proposat la investidura a distància de Carles Puigdemont, perquè conclou que van acabar "acabant" la prohibició del Tribunal Constitucional. En una ordre, la sala civil i penal acorda no admetre a tràmit la querrel·la per prevaricació i desobediència que VOX va presentar contra Torrent, Costa, Campdepedrós i Vergès, per haver proposat la investidura a distància que després va prohibir el TC. La prohibició es va fer a instàncies d'un recurs presentat pel govern de Mariano Rajoy. ■

El PDeCAT accelera el canvi a la Diputació de Lleida

■ Rosa Maria Perelló ja n'és la nova presidenta i substitueix el dimittit Joan Reñé, que perd el suport del partit ■ A diferència del 2015, ERC vota el propi candidat

E. Pomares / ACN
LLEIDA

Rosa Maria Perelló (PDeCAT) va ser ahir escollida presidenta de la Diputació de Lleida en un ple extraordinari. La també alcaldessa de Tàrrrega relleva així Joan Reñé, que va dimidir fa només una setmana, arran de ser detingut i investigat per la fiscalia anticorrupció. Perelló ja ocupava el càrrec de vicepresidenta primera de l'ens provincial, i és la primera dona presidenta en la història de la institució.

L'elecció de Perelló s'ha fet mitjançant un ple d'urgència. Els grups a l'oposició han criticat durament les presses, ja que hi havia

Rosa Maria Perelló, durant el ple de la seva elecció ■ ACN

dos diputats absents, d'Unitat d'Aran i la CUP, malgrat que no feien variar el resultat. Perelló ha estat escollida en segona volta i tan sols amb els vots del PDe-

CAT. La resta de partits han votat els seus candidats, inclòs ERC, que va donar suport a Reñé el 2015 i que ara se sent "decebuda". En la segona volta, ERC

també va emetre un vot per al futur nou diputat de la CUP, Josep Cabré.

El ja expresident i ara diputat Joan Reñé ha demanat la paraula per defensar la seva "honorabilitat". Reñé ha estat el darrer diputat a entrar a la sala i ho ha fet sol, amb un posat molt seriós. No ha saludat cap dels seus companys de grup, ha marxat el primer i sense felicitar la nova presidenta. Reñé es manté a la direcció del partit a Lleida, però el president del partit, David Bonvehí, li va demanar ahir que deixi també aquest càrrec. Confia que "ho farà d'aquí a poques hores", perquè és "el millor davant els mesos que li venen". ■

Berga tindrà alcalde accidental fins a final de mandat

Redacció
BERGA

Berga funcionarà fins al final de la legislatura amb alcalde accidental. Ahir, en un ple extraordinari, ni el govern de la CUP ni el PDeCAT i ERC, ni tampoc ICV van voler presentar candidat per substituir la inhabilitada alcaldessa Montse Venturós. D'acord amb la llei orgànica del règim electoral general, havia de ser candidat el regidor de la llista més votada: per tant, la CUP. La inhabilitació de Venturós feia que el torn passés a Francesc Ribera, però aquest va anunciar que no es presentaria ningú de la CUP. També van renunciar a fer-ho els altres partits, i per tant Oriol Camps, que exercia d'alcalde accidental, continuarà fins a final de mandat. ■

**Disseny
en família
Festa**

Jornada de tallers,
activitats i exposicions
per gaudir en família

**Dissabte
20.10.18
11-18 h**

Activitats gratuïtes

**Museu
del Disseny
de Barcelona**

Pl. de les Glòries, 37-38

